

عنوان مقاله:

آمیختگی سه فرهنگ (عامه، اساطیری و دینی زرتشتی) در منظومه مارنامه

محل انتشار:

چهارمین همایش نگاهی نو به زبان و ادب عامه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

محمود حسن آبادی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

از آنجا که احکام ادیان و شرایع، دارای منشایی وحیانی تلقی می شوند، غالبا و به ویژه هنگامی که از پشتوانه قدرت برخوردار باشند، کمتر دچار تغییر و تحول می شوند، اما به گواهی برخی شواهد، گاهی میان دین و فرهنگ عامه در حوزه احکام داد و ستدهایی صورت می پذیرد. یکی از این شواهد، منظومه مارنامه است که از متون زرتشتی به شمار می آید و در ضمن مجموعه ای از رسالات و آثار زرتشتی آمده است. این منظومه تاکنون تصحیح علمی و انتقادی و تحلیل نشده است. در این جستار ابتدا براساس نسخ موجود، مارنامه را به روش بینابین تصحیح انتقادی نموده و سپس به شیوه ای تحلیل و با مبنا قرار دادن نکته فوق به عنوان فرضیه تحقیق و استفاده از مدارک و مستنداتی از منابع مختلف به بررسی آن پرداخته ایم. از برآیندهای تحقیق آنکه، از میان سه احتمالی که می توان برای سرمنشا مارنامه در نظر داشت، این احتمال که این اثر از فرهنگ عامه بومیان ایران و نه هند نشأت گرفته، پذیرفتنی است. ریشه باورهای عامیانه ای که در مارنامه آمده، به دورانی بسیار کهن بر می گردد؛ زمانی که مار مورد تکریم و احتمالا پرستش بوده است. ضمنا این تاثیرپذیر احتمالا در دوران اسلامی، آن هنگام که آیین زرتشت پشتیبان حکومتی نداشت، رخ داده است.

کلمات کلیدی:

مار، زرتشتی گری، فرهنگ عامه، پارسیان هند، خرفستران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/979101>

